

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće vijeće)

2. srpnja 2015. *

„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na natječaj EPSO/AD/230-231/12 – Prešutno uskraćivanje pristupa – Uskraćivanje pristupa – Zahtjev za preinaku tužbenog zahtjeva podnesen u replici – Rok – Povlačenje prešutne odluke – Obustava postupka – Pojam dokumenta – Izdvajanje i organizacija informacija sadržanih u elektroničkim bazama podataka“

U predmetu T-214/13,

Rainer Typke, sa stalnom adresom Hasbergenu (Njemačka), kojeg zastupaju B. Cortese i A. Salerno, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju B. Eggers i F. Clotuche-Duvieusart, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje, s jedne strane, Odluke Glavnog tajništva Komisije od 5. veljače 2013. o odbijanju prvog tužiteljeva zahtjeva za pristup dokumentima koji se odnose na pristupne testove otvorenog natječaja EPSO/AD/230-231/12 (AD5-AD7) (Gestdem 2012/3258) i, s druge strane, prešutne odluke Glavnog tajništva Komisije, koja se smatra donesenom 13. ožujka 2013., o odbijanju drugog tužiteljeva zahtjeva za pristup dokumentima koji se odnose na te testove (Gestdem 2013/0068),

OPĆI SUD (treće vijeće),

u sastavu: S. Papasavvas, predsjednik, N. J. Forwood (izvjestitelj) i E. Bieliūnas, suci,

tajnik: L. Grzegorzcyk, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 4. veljače 2015.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj Rainer Typke član je osoblja Europske komisije te je sudjelovao na pristupnim testovima otvorenog natječaja EPSO/AD/230/12 za zapošljavanje dužnosnika razreda AD5 i EPSO/AD/231/12 za zapošljavanje dužnosnika razreda AD7.
- 2 Nakon što je 28 lipnja 2012. obaviješten o rezultatima, tužitelj je Europskom uredu za odabir osoblja (EPSO) podnio prvi zahtjev za, u biti, pristup „tablici“ koja sadržava niz anonimiziranih podataka o predmetnim testovima, kojima je pristupilo oko 45.000 kandidata (postupak GESTDEM 2012/3258), na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16. str. 70.).
- 3 Tužitelj navodi da je poduzeo tu inicijativu kako bi potkrijepio svoje sumnje da navedeni testovi nisu provedeni na način koji je u skladu s načelom jednakog tretmana kandidata, posebice zbog negativnog utjecaja određenih pogrešaka u prijevodu koje su ti testovi sadržavali na određene jezične skupine.
- 4 Prema prvom zahtjevu, tablica je trebala sadržavati sljedeće informacije:
 - oznaku svakog kandidata, koja ga ne smije označavati po imenu, nego ga dovesti u vezu s pitanjima na koja je morao odgovoriti;
 - oznaku svakog postavljenog pitanja, bez otkrivanja njegova sadržaja;
 - kategoriju pitanja u koju je spadalo svako postavljeno pitanje, odnosno pitanje verbalnog zaključivanja, apstraktnog zaključivanja, numeričkog zaključivanja i situacijskog prosuđivanja;
 - jezik na kojem je svako pitanje postavljeno svakom kandidatu;
 - naznaku moguće neutralizacije nekih pitanja;
 - oznaku očekivanog odgovora koja, bez otkrivanja sadržaja pitanja, mora biti istovjetna za istu kombinaciju pitanja i odgovora; tužitelj s tim u svezi navodi da, ako očekivani odgovori nisu bili prikazani u istom redoslijedu svim kandidatima, treba osigurati da se ista oznaka koristi za svaki očekivani odgovor; također je naveo da je za pitanja situacijskog prosuđivanja trebalo naznačiti cijeli očekivani odgovor, odnosno najbolju i najgoru opciju;
 - odgovor svakog kandidata na svako pitanje, podrazumijevajući, međutim, da tužitelj nije želio saznati sadržaj odgovora, već samo identificirati ispravne ili pogrešne odgovore kandidata; tužitelj s tim u svezi navodi, s jedne strane, da se u slučaju da kandidat nije odgovorio na pitanje trebala primjenjivati zasebna oznaka i, s druge strane, da je za pitanja situacijskog prosuđivanja trebao biti naznačen cijeli odgovor;
 - naposljetku, vrijeme koje je svaki kandidat posvetio odgovaranju na svako pitanje.
- 5 Odlukom od 9. kolovoza 2012. EPSO je odbacio prvi zahtjev. Navodeći da informacije spomenute u navedenom zahtjevu posjeduju pohranjene u različitim bazama podataka, EPSO u biti navodi da tablica koju tužitelj traži ne postoji.

- 6 Tužitelj je 21. kolovoza 2012. podnio Glavnom tajništvu Komisije (u daljnjem tekstu: Glavno tajništvo) potvrdni zahtjev za pristup, na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001. Tužitelj je tom prilikom na popis traženih informacija dodao razinu težine svakog pitanja postavljenog svakom kandidatu. Također je pojasnio da cilj njegova zahtjeva nije da EPSO stvori novi dokument spajanjem informacija iz postojećih, nego pristup nizu dokumenata koje EPSO posjeduje u elektroničkom obliku. Prema zahtjevu, bilo bi dovoljno dostaviti tužitelju verziju tih dokumenata bez svih informacija koje su obuhvaćene nekima od izuzeća od prava na pristup, predviđenih u članku 4. Uredbe 1049/2001.
- 7 Glavno tajništvo 30. kolovoza 2012. uputilo je tužitelju prvi odgovor na njegov potvrdni zahtjev. Budući da ga je odbacilo kao nedopušten jer je njime proširen izvorni zahtjev glede razine težine pitanja postavljenih svakom kandidatu, Glavno tajništvo u biti je potvrdilo EPSO-ovo gledište da, s jedne strane, tablica koju je tužitelj zatražio ne postoji i da, s druge strane, cilj Uredbe br. 1049/2001 nije bio nametnuti Komisiji obvezu obavljanja informatičkih poslova u svrhu izdvajanja informacija pohranjenih u različitim bazama podataka. Taj dopis nije sadržavao nikakvu naznaku o dostupnim pravnim sredstvima, predviđenu u članku 8. stavku 1. *in fine* Uredbe br. 1049/2001.
- 8 Tužitelj je 17. rujna 2012. zatražio od Glavnog tajništva da razmotri njegov potvrdni zahtjev za donošenje odluke i da ga obavijesti o pravnim sredstvima protiv odbijanja pristupa.
- 9 Glavno tajništvo 23. listopada 2012. obavijestilo je tužitelja da u svojem dopisu od 30. kolovoza 2012. nije odbilo njegov potvrdni zahtjev, nego je samo napomenulo da mu EPSO nije odbio omogućiti pristup postojećim dokumentima koji su u njegovu posjedu. Također je navelo da je potvrdni zahtjev bio pregledan s obzirom na nova tužiteljeva opažanja.
- 10 U nedostatku konačnog odgovora na svoj potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2012/3258, tužitelj je 28. prosinca 2012. podnio EPSO-u novi zahtjev za pristup (postupak GESTDEM 2013/0068). Taj se drugi zahtjev razlikovao od prvoga utoliko što tužitelj nije tražio jedinstvenu tablicu koja sadržava sve tražene informacije, nego dijelove dokumenata koji postoje u elektroničkom obliku. Tim je drugim zahtjevom tužitelj u biti želio dobiti informacije istovjetne onima koje su obuhvaćene prvim početnim zahtjevom kao i naznaku razine težine svakog pitanja postavljenog svakom kandidatu.
- 11 U nedostatku EPSO-ove odluke o tom drugom zahtjevu za pristup, tužitelj je po isteku roka od petnaest radnih dana od zaprimanja zahtjeva, u skladu s mogućnošću predviđenom u članku 7. stavku 4. Uredbe br. 1049/2001, 30. siječnja 2013. Glavnom tajništvu podnio potvrdni zahtjev.
- 12 EPSO je 5. veljače 2013. izrijekom odbacio zahtjev za pristup u postupku GESTDEM 2013/0068. Sljedećeg dana tužitelj je obavijestio Glavno tajništvo da u nepromijenjenim uvjetima ostaje pri svojem potvrdnom zahtjevu podnesenom 30. siječnja 2013.
- 13 Odlukom od 5. veljače 2013. (u daljnjem tekstu: prva pobijana odluka) Glavno tajništvo odbacilo je potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2012/3258. Glavno tajništvo najprije je proglasilo nedopuštenim potvrdni zahtjev u svezi s naznakom razine težine svakog pitanja postavljenog svakom kandidatu jer taj aspekt nije bio obuhvaćen početnim zahtjevom. Glavno tajništvo potom je u biti potvrdilo EPSO-ovo gledište da se zahtjev zapravo odnosi na dobivanje pristupa nepostojećem dokumentu, s obzirom na to da razrada zatražene tablice ne uključuje samo izdvajanje informacija koje se odnose na desetke tisuća testova uključenih u različite baze podataka, nego i povezivanje tih informacija s drugim bazama podataka, kao što je to opća baza pitanja. Čak i pod pretpostavkom da se može tumačiti da zahtjev za pristup ima za cilj dobivanje pojedinačnih obrazaca rezultata koje je svaki kandidat ostvario, u anonimiziranom obliku, bio bi nerazmjeran s obzirom na administrativno radno opterećenje koje bi uključivao.
- 14 Glavno tajništvo 20. veljače 2013. obavijestilo je tužitelja, s jedne strane, da još ne može odgovoriti na potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2013/0068 i, s druge strane, da je produljilo rok od petnaest dana za odgovor, u skladu s člankom 8. stavkom 2. Uredbe br. 1049/2001.

- 15 Dopisom od 13. ožujka 2013. Glavno tajništvo obavijestilo je tužitelja da i dalje ne može odgovoriti na potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2013/0068. Tim povodom izrazilo je sumnju u to je li se zahtjev odnosio na dokumente u postojećoj verziji i obliku, u smislu članka 10. stavka 3. Uredbe 1049/2001.
- 16 Oslanjajući se na pravilo predviđeno u članku 8. stavku 3. Uredbe br. 1049/2001, tužitelj je to nedonošenje odluke tumačio kao negativan odgovor na njegov potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2013/0068 (u daljnjem tekstu: druga pobijana odluka).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 17 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 15. travnja 2013. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 18 Zbog promjene sastava vijeća Općeg suda početkom nove sudske godine, sudac izvjestitelj raspoređen je u treće vijeće, kojemu je slijedom toga dodijeljen ovaj predmet.
- 19 Na prijedlog suca izvjestitelja, Opći sud (treće vijeće) odlučio je otvoriti usmeni dio postupka te je, u okviru mjera upravljanja postupkom iz članka 64. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., pozvao Komisiju da podnese određene dokumente i u pisanom obliku postavio pitanja tužitelju i Komisiji, pozvavši ih da odgovore na njih na raspravi.
- 20 Opći sud na raspravi 4. veljače 2015. saslušao je izlaganja i odgovore stranaka na pitanja koja im je postavio u pisanom i usmenom obliku.
- 21 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi prvu pobijanu odluku;
 - poništi drugu pobijanu odluku;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 22 Nakon što je Glavno tajništvo 27. svibnja 2013. donijelo izričitu odluku o odbijanju u postupku GESTDEM 2013/0068, tužitelj je u replici zahtijevao mogućnost da preinači tužbeni zahtjev kako bi tražio poništenje potonje odluke.
- 23 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- utvrdi da se postupak obustavlja u dijelu koji se odnosi na poništenje druge pobijane odluke, s obzirom na usvajanje izričite odluke o odbijanju od 27. svibnja 2013. u postupku GESTDEM 2013/0068;
 - odbije tužbu u dijelu koji se odnosi na prvu pobijanu odluku;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 24 Prije ispitivanja merituma tužbe, potrebno je ispitati argumente kojima Komisija osporava osnovanost zahtjeva za preinaku tužbenog zahtjeva koji je tužitelj podnio u okviru svoje replike i zahtjeva za poništenje druge pobijane odluke.

Dopuštenost

Dopuštenost zahtjeva za poništenje izričite odluke u postupku GESTDEM 2013/0068

- 25 U replici, podnesenoj tajništvu Općeg suda 15. listopada 2013., tužitelj je zahtijevao da mu se omogući preinaka tužbenog zahtjeva kako bi tražio poništenje odluke Komisije od 27. svibnja 2013. o odbijanju njegova zahtjeva za pristup u postupku GESTDEM 2013/0068.
- 26 Komisija je osporila dopuštenost tog zahtjeva za preinaku tužbenog zahtjeva, smatrajući ga nepravednim u odnosu na rok za podnošenje tužbe predviđen u članku 263. šestom podstavku UFEU-a.
- 27 S tim u svezi, valja podsjetiti da, u skladu s dobro utvrđenom sudskom praksom, kada odluka ili uredba koja se izravno i individualno odnosi na pojedinca bude tijekom postupka zamijenjena aktom koji ima istu svrhu, taj akt treba smatrati novim elementom koji tužitelju omogućuje da preinači tužbeni zahtjev i tužbene razloge. Obvezivanje tužitelja na podnošenje nove tužbe bilo bi, naime, suprotno dobrom sudovanju i načelu ekonomičnosti postupka. Uistinu se ne bi moglo prihvatiti da neka institucija ili tijelo Unije može – kako bi se suprotstavilo kritikama sadržanima u tužbi protiv kojeg od njegovih akata – izmijeniti taj akt ili ga zamijeniti drugim te se tijekom postupka pozvati na tu izmjenu ili zamjenu kako bi drugoj stranci uskratilo mogućnost da svoj tužbeni zahtjev i prvotne tužbene razloge proširi i na kasniji akt ili da protiv njega istakne dodatni tužbeni zahtjev i tužbene razloge (vidjeti presudu od 12. prosinca 2006., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Vijeće, T-228/02, Zb., EU:T:2006:384, t. 28. i navedenu sudsku praksu; presudu od 6. rujna 2013., Iranian Offshore Engineering & Construction/Vijeće, T-110/12, Zb. (ulomci), EU:T:2013:411, t. 16.).
- 28 Međutim, da bi bio dopušten, zahtjev za preinaku tužbenog zahtjeva mora se podnijeti u roku za podnošenje tužbe predviđenom u članku 263. šestom podstavku UFEU-a. Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, rok za podnošenje tužbe je prekluzivan te sudovi Unije moraju paziti na njegovo poštovanje kako bi osigurali pravnu sigurnost i jednakost stranaka pred zakonom (vidjeti u tom smislu presude od 18. siječnja 2007. PKK i KNK/Vijeće, C-229/05 P, Zb., EU:C:2007:32, t. 101. i Iranian Offshore Engineering & Construction/Vijeće, t. 27. gore i EU:T:2013:411, t. 17.).
- 29 Glede izračuna roka za podnošenje tužbe, valja podsjetiti da se, na temelju članka 263. šestog podstavka UFEU-a, zahtjev za poništenje mora pokrenuti u roku od dva mjeseca, ovisno o slučaju, od objavljivanja akta ili obavješćivanja tužitelja o njemu ili, ako takva objava ili obavijest izostanu, od dana kada je tužitelj saznao za akt. Taj se rok, u skladu s člankom 60. Poslovnika od 2. svibnja 1991., produljuje zbog udaljenosti za deset dana.
- 30 U ovom slučaju izričita odluka o odbijanju u postupku GESTDEM 2013/0068, donesena 27. svibnja 2013., dostavljena je tužitelju isti dan putem elektroničke pošte. Iz toga slijedi da je 6. kolovoza 2013. za tužitelja istekao rok za podnošenje tužbe protiv te odluke.
- 31 Budući da je replika koja sadržava zahtjev za preinaku tužbenog zahtjeva podnesena 15. listopada 2013., valja utvrditi da je taj zahtjev nepravedan i stoga zahtjev za poništenje izričite odluke o odbijanju pristupa u postupku GESTDEM 2013/0068 odbaciti kao nedopušten.

Dopuštenost tužbenog zahtjeva u odnosu na poništenje druge pobijane odluke

- 32 U tim okolnostima valja ocijeniti moguće daljnje postojanje tužiteljeva interesa za poništenje druge pobijane odluke, koje je zatraženo po isteku roka od petnaest radnih dana nakon produljenja početnog roka za odgovor na potvrdni zahtjev u postupku GESTDEM 2013/0068. Komisija tvrdi da je taj interes prestao postojati jer je zbog donošenja odluke od 27. svibnja 2013. povukla tu prešutnu odluku.

- 33 S tim u svezi treba podsjetiti da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, zahtjev za poništenje koji je podnijela fizička ili pravna osoba dopušten samo u mjeri u kojoj podnositelj zahtjeva ima interes za poništenje pobijanog akta (vidjeti presudu od 19. siječnja 2010., Co-Frutta/Komisija, T-355/04 i T-446/04, Zb., EU:T:2010:15, t. 40. i navedenu sudsku praksu).
- 34 Tužiteljjev pravni interes s obzirom na predmet tužbe treba postojati ne samo u stadiju njezina podnošenja nego sve do donošenja sudske odluke, pod prijetnjom obustave postupka, što znači da se tužbom, u slučaju njezina usvajanja, mora moći ostvariti korist za stranku koja ju je podnijela (vidjeti presudu Co-Frutta/Komisija, t. 33. gore, EU:T:2010:15, t. 43. i navedenu sudsku praksu).
- 35 Ako tužitelj tijekom postupka izgubi pravni interes, odluka Općeg suda o meritumu ne može mu donijeti nikakvu korist (vidjeti presudu Co-Frutta/Komisija, t. 33. gore, EU:T:2010:15, t. 44. i navedenu sudsku praksu).
- 36 Osim toga, budući da je prešutna odluka o odbijanju pristupa povučena učinkom naknadno donesene Komisijine odluke, treba obustaviti postupak o tužbi u dijelu u kojem je bila usmjerena protiv prešutne odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 2. listopada 2014., Strack/Komisija, C-127/13 P, Zb., EU:C:2014:2250, t. 89.).
- 37 U ovom slučaju, s obzirom na zahtjev za poništenje druge pobijane odluke, valja utvrditi da je Komisija donošenjem izričite odluke od 27. svibnja 2013. u istom postupku u biti povukla tu prešutnu odluku.
- 38 Iz toga slijedi da postupak o tužbi za poništenje treba obustaviti u dijelu u kojem je ona usmjerena na drugu pobijanu odluku.

Meritum

- 39 S obzirom na privremeni zaključak iznesen u točki 38. ove presude, potrebno je odlučiti isključivo o zahtjevu za poništenje koji se odnosi na prvu pobijanu odluku, kojom je Glavno tajništvo odbilo potvrdni zahtjev koji je tužitelj podnio u okviru postupka GESTDEM 2012/3258. Tužitelj s tim u svezi ističe samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe br. 1049/2001. Taj je prigovor, u dijelu u kojem je usmjeren protiv prve pobijane odluke, podijeljen na dva dijela. Drugi i treći dio po svojoj su naravi podredni prvom, koji se odnosi na pitanje potpada li predmet predmetnog zahtjeva za pristup pod područje primjene Uredbe br. 1049/2001.
- 40 Tužba također sadržava četvrti dio, kojim tužitelj tvrdi da pristup zatraženim informacijama u svezi s neutralizacijom određenih pitanja i stupnjem težine svih pitanja postavljenih u okviru predmetnih pristupnih testova nije takav da bi mogao ugroziti tajnost rada natječajne komisije ni njezin postupak donošenja odluka. Međutim, u točki 34. replike tužitelj navodi da je taj četvrti dio bio usmjeren „protiv odluke o odbijanju u drugom postupku za pristup“. Budući da nema potrebe za odlučivanje o zahtjevu za poništenje te odluke, ispitivanje tog četvrtog otpočetak je očito suvišno.
- 41 Prvim dijelom jedinog tužbenog razloga tužitelj u biti tvrdi da je Glavno tajništvo pogrešno utvrdilo da predmet njegovih zahtjeva za pristup nije bio „postojeći dokument“ u smislu Uredbe br. 1049/2001., nego je uključivao izradu novog dokumenta, odnosno izradu novih podataka.
- 42 Tužitelj s tim u svezi ističe da je EPSO priznao da posjeduje zatražene podatke, s obzirom na to da je Glavno tajništvo izjavilo da su navedeni podaci pohranjeni u postojeće baze podataka. Prema tužiteljevu mišljenju, to nužno podrazumijeva da EPSO posjeduje jedan dokument koji sadržava predmetne podatke ili više takvih dokumenata.

- 43 Nadalje, tužitelj navodi da se, u skladu sa sudskom praksom, pojam „dokument“, koji je u samoj biti Uredbe br. 1049/2001, može bez teškoća primijeniti na podatke sadržane u bazama podataka, s obzirom na to da njezin članak 3. točka (a) navodi da taj pojam označava bilo koji sadržaj, bez obzira na medij. Činjenica da zahtjev za pristup može podrazumijevati znatnu količinu posla za predmetnu instituciju s tim je u svezi nevažna.
- 44 Stajalište Glavnog tajništva da bi anonimizacija zatraženih podataka dovela do stvaranja novog dokumenta također zanemaruje pravilo iz članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 prema kojem se parcijalni pristup mora odobriti kada je samo dio dokumenta obuhvaćen jednom od iznimaka navedenih u tom članku. Tužitelj zapravo tvrdi da se na njegov zahtjev za pristup moglo pozitivno odgovoriti odabirom niza podataka pohranjenih u EPSO-ovim bazama podataka, vodeći računa o tome da se isključe osobni podaci o ostalim kandidatima koji su pristupili predmetnim testovima.
- 45 Tužitelj se također protivi argumentu Glavnog tajništva da se zatraženi podaci ne mogu odabrati u jednoj bazi podataka jer su pohranjeni u više zasebnih datoteka. Dakle, pojedinačni popisi upućeni kandidatima radi obavješćavanja o rezultatima koje su postigli na testovima kao i EPSO-ova praksa da nekima od svojih podizvođača dostavlja statističke podatke o rezultatima testova svjedoče o tome da postupci koji zahtijevaju pristup zatraženim informacijama u ovom slučaju za EPSO nisu neuobičajeni ili neobični.
- 46 S tim u svezi, treba uzeti u obzir činjenicu da su sve predmetne informacije povezane „relacijskom“ bazom podataka (Oracle) iz koje je lako obaviti izbor informacija. To je osobito tako jer datoteke u koje su spremljeni podaci o pojedinačnim ispitima sadrže „strogu sintaksu označavanja“, tako da se s rezultatima dobivenima od svakog kandidata može ujednačeno postupati.
- 47 Komisija osporava tu argumentaciju tvrdeći da podaci koje je tužitelj zatražio nisu pohranjeni u specifičnu bazu podataka iz koje bi se mogli lako izdvojiti uobičajenim ili rutinskim pretraživanjem. Komisija tvrdi da posjeduje bazu podataka koja sadržava sve podatke o kandidatima i rezultate testova te stoga sve podatke potrebne za odgovor na tužiteljev zahtjev za pristup osim onih o težini pitanja, koji su pak pohranjeni u „bazi pitanja“ kojom upravlja vanjski izvođač. Baza *Talent* dostupna je putem mnogobrojnih pretraga na strukturiranom jeziku upita (u daljnjem tekstu: pretrage SQL) ili unaprijed programiranim uputama za brzu obradu podataka za analizu, statistiku, izračune i izdvajanje, prema unaprijed definiranim modelima. Međutim, Komisija među unaprijed programiranim pretragama SQL nema one koje joj omogućuju da izdvoji kombinaciju podataka što ih je tužitelj zatražio, prema shemi koju je naznačio u svojem zahtjevu za pristup.
- 48 Tako je, prema Komisiji, za izdvajanje poput onoga koje je zahtijevao tužitelj potrebna razrada novih pretraga SQL i uputa za pretraživanje i obradu podataka, koje Komisija ne posjeduje. Kako bi se zadovoljio tužitelj, takve formule za pretraživanje morale bi, kao prvo, identificirati kodove svakog od pitanja postavljenih svakom kandidatu, s obzirom na to da ta pitanja nisu bila ista za sve kandidate; kao drugo, povezati svako pitanje s razinom težine, koja se pojavljuje u zasebnoj bazi podataka (u daljnjem tekstu: baza pitanja); kao treće, pregrupirati različite datoteke i, kao četvrto, anonimizirati identifikatore kandidata pomoću novog identifikatora za povezivanje kandidata s pitanjima koja su mu bila postavljena. Dobivene informacije trebale bi se podvrgnuti kontroli. Takav bi postupak, prema Komisijinu mišljenju, nužno podrazumijevao izradu novog dokumenta.
- 49 Moguću „ručnu“ obradu zahtjeva za pristup, koja podrazumijeva da svaki pojedinačni obrazac rezultata koji se odnosi na svakog kandidata odgovara kriterijima navedenima u zahtjevu, bilo bi za EPSO gotovo nemoguće provesti a da ne paralizira njegov rad.

- 50 S tim u svezi, najprije treba navesti da prekomjerno radno opterećenje koje bi za administraciju mogao uzrokovati sporni zahtjev za pristup, koji je predmet drugog dijela tužbenog razloga, a Komisija ga je također navela u odgovoru na prvi tužbeni razlog, nije samo po sebi relevantno u svrhu utvrđivanja odnosi li se taj zahtjev na jedan dokument ili više njih u smislu članka 3. točke (a) Uredbe br. 1049/2001.
- 51 Doista, iz presude od 13. travnja 2005., Verein für Konsumenteninformation/Komisija (T-2/3, Zb., EU:T:2005:125, t. 101. i 102.) proizlazi da, u okviru zahtjeva za pristup podnesenog na temelju Uredbe br. 1049/2001, kvalifikacija dokumenta nije povezana sa znatnim radnim opterećenjem koje takav zahtjev može postaviti pred predmetnu administraciju. Dakle, čak i pod pretpostavkom da bi takav zahtjev mogao paralizirati funkcioniranje administracije, to ga ne bi moglo učiniti nedopuštenim. Opći je sud utvrdio da u takvom iznimnom slučaju pravo institucije da s tužiteljem traži „povoljno rješenje“, sukladno članku 6. stavku 3. Uredbe br. 1049/2001, odražava mogućnost uzimanja u obzir, čak i ako je to na posebno ograničen način, potrebe da se pomire interesi tužitelja s interesima dobre uprave (presuda od 10. rujna 2008., Williams/Komisija, T-42/05, EU:T:2008:325, t. 85.).
- 52 Nadalje, valja podsjetiti da, na temelju članka 3. točke (a) Uredbe br. 1049/2001, dokument za potrebe navedene uredbe znači „svaki sadržaj neovisno o mediju (pisan na papiru ili pohranjen u elektroničkom obliku ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) koji se odnosi na politike, aktivnosti i odluke iz područja nadležnosti neke od institucija“ kojoj je upućen zahtjev za pristup.
- 53 Bez obzira na tu široku definiciju, koja ne podrazumijeva posebno nijedno ograničenje u odnosu na podršku predmetnom sadržaju, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, treba zadržati razliku između pojma dokumenta i pojma informacije u svrhu primjene Uredbe br. 1049/2001.
- 54 Štoviše, informacija se razlikuje od dokumenata osobito po tome što je definirana kao podatak koji se može, među ostalim, nalaziti u jednom dokumentu ili više njih. U tom pogledu, budući da se nijedna od odredaba Uredbe 1049/2001 stvarno ne bavi pravom na pristup informacijama, iz njih se ne može zaključiti da pravo na pristup javnosti Komisijinu dokumentu, koje proizlazi iz članka 2. stavka 1. navedene uredbe, podrazumijeva Komisijinu dužnost da odgovori na svaki zahtjev pojedinca za informacije (vidjeti po analogiji presudu od 27. listopada 1999., Meyer/Komisija, T-106/99, Zb., EU:T:1999:272, t. 35. i 36. i presudu od 25. travnja 2007., WWF European Policy Programme/Vijeće, T-264/04, Zb., EU:T:2007:114, t. 76.).
- 55 Prema tome, iako baza podataka po svojoj prirodi nudi velike mogućnosti za djelomičan pristup usmjeren samo na podatke od interesa za tužitelja, treba uzeti u obzir da se općenito, u skladu sa sudskom praksom, pravo na pristup dokumentima institucija u smislu članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001 odnosi samo na postojeće dokumente koji su u posjedu dotične institucije (presuda od 2. listopada 2014., Strack/Komisija, t. 36. gore, EU:C:2014:2250, t. 38.). Zahtjev za pristup koji bi Komisiju naveo na izradu novog dokumenta, čak i na osnovi elemenata koji se već nalaze u postojećima koje ona posjeduje, ne predstavlja, dakle, zahtjev za djelomičan pristup i izlazi iz okvira Uredbe br. 1049/2001 (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 26. listopada 2011., Dufour/BCE, T-436/09, Zb., EU:T:2011:634, t. 149.). Taj je zaključak prešutno potvrđen pravilom iz članka 10. stavka 3. navedene uredbe, prema kojem se dokumenti kojima je odobren pristup „dostavljaju u postojećoj verziji i obliku (uključujući elektronički ili neki drugi oblik kao što je Brailleovo pismo, uvećan tisak ili vrpca), vodeći pritom računa o izboru podnositelja zahtjeva“.
- 56 Preneseno na slučaj baza podataka, potonje razmatranje znači da je, u slučaju zahtjeva za pristup s ciljem da Komisija obavi pretraživanje u jednoj svojoj bazi podataka ili više njih prema parametrima koje je tužitelj definirao, Komisija dužna odobriti zahtjev, osim u slučaju moguće primjene članka 4. Uredbe br. 1049/2001, ako se zahtijevano pretraživanje može provesti pomoću alata za pretraživanje koji su na raspolaganju za tu bazu podataka (vidjeti po analogiji presudu Dufour/ESB, t. 55. gore, EU:T:2011:634, t. 150.).

- 57 Doista, pretpostavlja se da su, zbog složenih odnosa koji unutar baze podataka povezuju svaki podatak s većim brojem drugih, mogući različiti prikazi svih podataka sadržanih u takvoj bazi podataka. Isto tako, moguće je odabrati dio podataka uključenih u takav prikaz i sakriti druge (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu Dufour/ESB, t. 55. gore, EU:T:2011:634, t. 151.).
- 58 Međutim, ne može se zahtijevati od Komisije da u okviru zahtjeva za pristup dokumentima upućenog na temelju Uredbe br. 1049/2001 dostavi podnositelju dio podataka ili sve podatke sadržane u jednoj od svojih baza podataka ili u više njih klasificirane prema shemi koja ondje nije predviđena. Takav zahtjev teži stvaranju novog dokumenta i stoga izlazi iz opsega primjene Uredbe br. 1049/2001. Naime, ono što se takvim zahtjevom traži nije djelomičan pristup dokumentu koji sadržava podatke obrađene prema postojećoj klasifikacijskoj shemi, koja je stoga iskoristiva pomoću alata trenutačno dostupnih Komisiji, nego izrada dokumenta koji sadržava podatke obrađene i međusobno povezane prema novoj klasifikacijskoj shemi, neiskoristivoj pomoću navedenih alata, i stoga novog dokumenta u smislu članka 3. točke (a) navedene uredbe, kako se tumači u sudskoj praksi (vidjeti po analogiji presudu Dufour/ESB, t. 55. gore, EU:T:2011:634, t. 152.).
- 59 Iz toga slijedi da, glede baza podataka, sve što se iz njih može izdvojiti provođenjem uobičajenog ili rutinskog pretraživanja može biti predmet zahtjeva za pristup na temelju Uredbe br. 1049/2001 (vidjeti po analogiji presudu Dufour/ESB, t. 55. gore, EU:T:2011:634, t. 153.).
- 60 U ovom se slučaju, iako Opći sud primjećuje određenu pomutnju glede broja, naziva i točnog sadržaja različitih predmetnih baza podataka, može utvrditi kako je razvidno da Komisija posjeduje neobrađene podatke o pristupnim testovima koji su predmet tužiteljeva zahtjeva za pristup. Komisija je s tim u svezi navela, a čini se da u spisu nema ničega što bi taj navod dovelo u pitanje, da su navedeni podaci pohranjeni u bazi podataka *Talent* navedenoj u točki 47. ove presude.
- 61 Međutim, tužitelj nije zatražio pristup kao takav toj bazi podataka u cjelini ili dijelu neobrađenih podataka sadržanih u njoj. Predmet je njegova zahtjeva drukčiji jer on njime u biti želi dobiti skup informacija o predmetnim pristupnim testovima, ali odabranih prema parametrima i u obliku koji je on sam definirao u zahtjevu za pristup.
- 62 Izbor informacija koji traži tužitelj uključuje, dakle, nekoliko zasebnih radnji, uključujući pojedine radnje obrade predmetnih podataka.
- 63 Riječ je, najprije, o dodjeli posebnog identifikatora za svako od pitanja koja su bila postavljena svakom kandidatu, s obzirom na to da, prema Komisijinu navodu, pitanja nisu bila ista za sve kandidate. Tužitelj je s tim u svezi naveo da nije htio dobiti nikakvu naznaku sadržaja pitanja postavljenih svakom kandidatu. Nadalje, za svako pitanje radi se o naznaci jezika na kojem je postavljeno, uz zadržavanje istog identifikatora za isto pitanje bez obzira jezik, o vrsti pitanja o kojem je riječ, činjenici je li pitanje neutralizirano, vremenu koje je svakom kandidatu bilo potrebno za odgovor i, naposljetku, o davanju identifikatora očekivanog i danog odgovora. Prema zahtjevu za pristup, identifikatori očekivanih i danih odgovora ne bi trebali davati naznaku njihova sadržaja, već samo omogućiti usporedbu očekivanog i danog odgovora za svako pitanje. U tom smislu tužitelj je u svojem zahtjevu u biti naveo da bi, u slučaju da za postavljeno pitanje mogućnosti odgovora nisu bile prikazane istim redoslijedom svim kandidatima kojima je ono postavljeno, trebalo osigurati da se za svaku mogućnost odgovora koristi isti identifikator, kako bi se osigurala usporedivost dobivenih podataka. Glede pitanja situacijskog prosuđivanja, prema tužiteljevim navodima, treba u cijelosti naznačiti željeni i dobiveni odgovor, odnosno najbolji i najgori izbor. Naposljetku, treba anonimizirati sve kandidate koji su pristupili predmetnim pristupnim testovima, dajući svakom od njih poseban identifikator.
- 64 Te bi različite radnje tužitelju trebale omogućiti da raspolaže usporedivim podacima za sve kandidate koji su pristupili predmetnim testovima, tako da mu omogućuju izradu tablice i utvrđivanje statistike u svezi s tim testovima.

- 65 Komisija u biti navodi da ne raspolaže sredstvom za pretraživanje koje bi joj omogućilo da izdvoji takvu kombinaciju podataka provođenjem uobičajenog ili rutinskog pretraživanja. Naprotiv, budući da takva kombinacija ne odgovara nijednoj shemi predviđenoj u bazi podataka koju ona posjeduje, pozitivan odgovor na tužiteljev zahtjev uključivao bi razvoj nove formule pretraživanja, u obliku pretraga SQL, a ne samo obavljanje pretraživanja u navedenoj bazi podataka na osnovi postojećih parametara uz pomoć postojećih pretraga SQL.
- 66 U skladu s utvrđenom sudskom praksom, pretpostavka zakonitosti pridaje se svakoj izjavi institucija koja se odnosi na nepostojanje traženih dokumenata (vidjeti presudu od 26. travnja 2005., Sison/Vijeće, T-110/03, T-150/03 i T-405/03, Zb., EU:T:2005:143, t. 29. i navedenu sudsku praksu; presudu od 30. siječnja 2008., Terezakis/Komisija, T-380/04 i EU:T:2008:19, t. 155.). Ta pretpostavka vrijedi i u slučaju da institucija navede da kombinacija podataka koja je predmet zahtjeva za pristup koji joj je upućen nije predviđena u bazi podataka odnosno bazama podataka u kojima su navedeni podaci zapisani i da se, prema tome, takva kombinacija ne može dobiti obavljanjem normalnog ili rutinskog pretraživanja.
- 67 U ovom predmetu tužitelj nije namjeravao osporiti Komisijinu izjavu da EPSO nije posjedovao tablicu koja prikazuje kombinaciju podataka koje je zatražio kao takvu. Naprotiv, tužitelj u biti priznaje da pristup kombinaciji podataka koju traži pretpostavlja računalno programiranje, odnosno razvoj novih pretraga SQL, a time i stvaranje novog rezultata pretrage u bazi podataka (to jest „izvješće“ u nomenklaturi baza podataka) koji nije provediv pomoću alata trenutačno dostupnih za predmetne baze podataka. Također je razvidno da tužitelj nije zatražio pristup neobrađenim podacima sadržanima u predmetnoj bazi podataka.
- 68 Suprotno tužiteljevim tvrdnjama, radnje koje bi uključivale to programiranje, sažeto u točki 63. ove presude, ne mogu se smatrati uobičajenim ili rutinskim pretraživanjem predmetne baze podataka koje se obavlja pomoću alata za pretragu dostupnih Komisiji za tu bazu podataka. Ispunjenje takvih radnji više će sličiti razvrstavanju prema shemi koja nije predviđena u navedenim bazama podataka, koristeći se alatima za pretraživanje – pretragama SQL – koji se trebaju razviti kako bi zahtjevu za pristup moglo biti učinkovito udovoljeno.
- 69 Naime, u ovom slučaju, suprotno tužiteljevim tvrdnjama, alat za pretraživanje povezan s predmetnom bazom podataka, u smislu točke 150. presude Dufour/ESB, t. 55. gore (EU:T:2011:634), ne sastoji se od svih pretraga SQL koji se hipotetski mogu zamisliti i osmisliti za pretraživanje, dodavanje, mijenjanje ili brisanje podataka u predmetnoj bazi podataka.
- 70 Taj se alat za pretraživanje prije sastoji od postojećih pretraga SQL, već korištenih na više ili manje uobičajen način za baze podataka o kojima je riječ u ovom slučaju. Dakle, uobičajena ili rutinska pretraživanja u smislu t. 153. presude Dufour/ESB, t. 55. gore (EU:T:2011:634), jesu ona izrađena pomoću tih unaprijed programiranih pretraga SQL. Samo ta istraživanja dovode do izrade postojećih dokumenata. Drukčiji zaključak doveo bi do iskrivljavanja koncepta postojećeg dokumenta njegovim širenjem na sve dokumente koji se hipotetski mogu generirati iz podataka sadržanih u predmetnoj bazi podataka pomoću jedne pretrage SQL ili više njih. Takvi su dokumenti, čak i ako bi ih Komisija teoretski mogla izraditi, novi dokumenti u smislu članka 3. točke (a) Uredbe br. 1049/2001, kako ga tumači sudska praksa. Također, s tim u svezi treba naglasiti da više ili manje laka ili jednostavna narav razvoja tih novih alata za pretraživanje nije relevantan kriterij u procjeni je li zatraženi dokument postojeći ili nov.
- 71 Taj zaključak nije doveden u pitanje činjenicom koju je naveo tužitelj da je EPSO svakom kandidatu koji je riješio testove poslao pojedinačne obrasce rezultata.

- 72 Doduše, izrada takvih obrazaca spada u EPSO-ove uobičajene djelatnosti i oni sadrže neke od podataka koje tužitelj želi dobiti. Tako, primjerice, pojedinačni obrazac tužiteljevih rezultata na predmetnim pristupnim testovima, koji mu je poslan 28. lipnja 2012., sadržava, uz ostalo, popis očekivanih i danih odgovora, bez naznaka glede njihova sadržaja, vrijeme potrebno za odgovor na svako pitanje i naznaku glede moguće neutralizacije pitanja.
- 73 Međutim, nesporno je da dostava svih pojedinačnih obrazaca te vrste upućenih kandidatima koji su riješili predmetne pristupne testove, a s kojih bi bile uklonjene informacije koje se odnose na privatni život navedenih kandidata, ne bi tužitelju omogućila da izradi statističku tablicu kojom se želi koristiti u potporu svojim sumnjama u diskriminaciju s obzirom na navedene testove. Naime, kao što to proizlazi iz točke 63. ove presude, to bi pretpostavljalo, u najmanju ruku, da se svakom kandidatu koji je pristupio testovima i svakom postavljenom pitanju dodijeli zaseban identifikator te da se svakom obrascu doda naznaka jezika na kojem je pitanje postavljeno.
- 74 Nadalje, pojedinačni obrazac tužiteljevih rezultata na pristupnim testovima, dostavljen u prilogu tužbi, sadržava detaljne tablice rezultata samo u odnosu na tri od četiri testa, odnosno testove verbalnog, numeričkog i apstraktnog zaključivanja. Ne sadržava, naprotiv, pojedinačnu tablicu rezultata koja se odnosi na test situacijskog prosuđivanja.
- 75 Naposljetku, iako bi se predmetni pojedinačni obrasci mogli dostaviti tužitelju da ih je zatražio – uz iznimke predviđene Uredbom br. 1049/2001, a posebno odredbama koje se odnose na zaštitu osobnih podataka – alati za pretraživanje i klasifikacijska shema kojom se Komisija koristi za izradu tih pojedinačnih obrazaca ne omogućuju joj da izdvoji podatke prema naznakama iz tužiteljeva zahtjeva za pristup bez potrebe razvoja nove pretrage SQL.
- 76 Glede EPSO-ove prakse dostavljanja podizvođačima statističkih podataka o rezultatima testova na koju se tužitelj poziva u svojoj tužbi, njome nije moguće dokazati da kombinacija podataka koju tužitelj želi dobiti odgovara klasifikacijskoj shemi predviđenoj u bazama podataka koje posjeduje EPSO i da stoga ne bi bio potreban razvoj nove formule pretraživanja.
- 77 S tim u svezi, tužitelj se ovdje posebno poziva na EPSO-ove pozive na nadmetanje za okvirni ugovor o uspostavi baze podataka. Prema uvjetima natječaja, upitnici koje je ponuditelj pripremio moraju biti lišeni bilo kakve pristranosti u odnosu na spol, dob i/ili državljanstvo. Ako se u roku od dvije godine nakon dostave upitnika EPSO-u pojavi statistički značajna razlika u rezultatima po spolu, dobnim skupinama i državljanstvo, EPSO zadržava pravo na ponuditeljevu besplatnu zamjenu upitnika te se u tom slučaju obvezuje dostaviti izvođaču matricu odgovora i druge relevantne statističke neobrađene podatke generirane iz testova kako bi se omogućila analiza problema.
- 78 Međutim, treba napomenuti, s jedne strane, da kriteriji vezani za spol, dob i nacionalnost kandidata, na koje se odnose statistike na koje upućuje predmetni poziv na nadmetanje, ne odgovaraju nijednoj od kategorija informacija koje tužitelj u ovom slučaju želi dobiti, sažetih u točki 6. ove presude. S druge strane, navedeni poziv na nadmetanje odnosi se isključivo na izradu baze podataka za upitnike koji sadrže pitanja apstraktnog/induktivnog zaključivanja, isključujući, među ostalim, pitanja verbalnog ili numeričkog zaključivanja. Treba podsjetiti da se tužiteljev zahtjev ne odnosi samo na pitanja apstraktnog zaključivanja, nego i na pitanja verbalnog i numeričkog zaključivanja te situacijskog rasuđivanja postavljena kandidatima koji su pristupili predmetnim testovima. Naposljetku, Komisija, prema vlastitim navodima, još nikad nije izradila matricu odgovora i odgovarajuće neobrađene statističke podatke poput onih navedenih u pozivu na nadmetanje.
- 79 Prema tome, valja utvrditi da postoje znatne razlike između predmeta spornog zahtjeva za pristup i statističkih podataka na koje upućuje poziv na nadmetanje koji navodi tužitelj te da navedeni poziv na nadmetanje nije relevantan za dokazivanje da je predmet navedenog zahtjeva jedan postojeći dokument ili više njih u smislu Uredbe br. 1049/2001, kako je tumači sudska praksa. Usto, jedina mogućnost za

izradu takvih dokumenata ne bi se, dakle, koristila za dokazivanje da njihovo podnošenje spada u normalno ili rutinsko pretraživanje u smislu točke 153. presude Dufour/ESB, t. 55. gore (EU:T:2011:634).

- 80 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da, kao što je to utvrdilo Glavno tajništvo u prvoj pobijanoj odluci, zahtjev koji je tužitelj podnio u postupku GESTDEM 2012/3258 nema za cilj pristup, čak ni djelomičan, jednom postojećem dokumentu ili više njih koje EPSO posjeduje, nego, naprotiv, izradu novih dokumenata koji se ne mogu izdvojiti iz baze podataka obavljanjem uobičajenog ili rutinskog pretraživanja pomoću postojećih alata za pretraživanje.
- 81 Slijedom navedenog, valja odbiti tužbu u dijelu u kojem se odnosi na poništenje prve pobijane odluke.

Troškovi

- 82 Sukladno odredbi članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Osim toga, prema članku 137. Poslovnika, u slučaju obustave postupka, Opći sud o troškovima odlučuje po slobodnoj ocjeni. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova sukladno Komisijinu zahtjevu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (treće vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Obustavlja se postupak za poništenje prešutne odluke o odbijanju pristupa u postupku GESTDEM 2013/0068.**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. Raineru Typkeu nalaže se snošenje troškova.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 2. srpnja 2015.

Potpisi